

**МІНІСТЕРСТВО РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ,
БУДІВНИЦТВА ТА ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО
ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ
(МІНРЕГІОН)**

вул. Велика Житомирська, 9, м. Київ, 01601, тел. (044) 278-82-90, 284-05-54, факс 278-83-90
E-mail: minregion@minregion.gov.ua, код ЄДРПОУ 37471928

№ _____ на № _____ від _____

**Народному депутатові України
Савченко Н.В.**

Шановна Надіє Вікторівно!

На виконання доручення Прем'єр-міністра України Гройсмана В.Б. від 27.06.2019 № 20101/1/1-19 до листа Голови Верховної Ради України Парубія А.В. від 07.06.2019 № 11/10-1769 Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України разом з Міністерством енергетики та вугільної промисловості України та Міністерством соціальної політики України розглянуло Ваш депутатський запит від 03.06.2019 № 03-06-05, оголошений на засіданні Верховної Ради України 07.06.2019, та повідомляє.

Питання встановлення тарифів на житлово-комунальні послуги є досить непростим, оскільки по своїй суті є як економічним, так і соціально спрямованим.

З одного боку процес підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги зачіпає інтереси пересічних громадян – споживачів житлово-комунальних послуг, з іншого - кожне підприємство галузі – виконавців послуг.

Формування, встановлення та застосування тарифів на житлово-комунальні послуги здійснюється відповідно до вимог чинного законодавства.

Відповідно до статті 10 Закону України від 09.11.2017 № 2189-VIII «Про житлово-комунальні послуги» ціни (тарифи) на житлово-комунальні послуги встановлюються за домовленістю сторін, крім випадків, коли відповідно до закону ціни (тарифи) є регульованими. У такому разі ціни (тарифи) встановлюються уповноваженими законом державними органами або органами місцевого самоврядування відповідно до закону.

Оскільки тарифи на теплову енергію та комунальні послуги є регульованими, повноваження щодо їх встановлення законодавством розділено між Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (далі – НКРЕКП) і органами місцевого

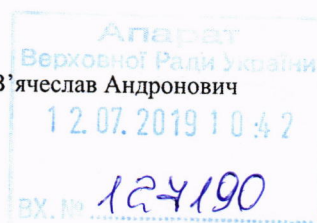

МІНРЕГІОН
№1/10.1/6383-19 від 09.07.2019

1552143

Підписано ЕЦП
Негода В'ячеслав Андронович
09.07.2019 13:08

самоврядування.

НКРЕКП встановлює тарифи на теплову енергію та комунальні послуги тим суб'єктам природних монополій та суб'єктам господарювання на суміжних ринках, ліцензування діяльності яких вона здійснює.

У свою чергу, органи місцевого самоврядування встановлюють тарифи для решти суб'єктів господарювання, що не підпадають під регулювання НКРЕКП.

Таким чином, рішення про встановлення тарифів на теплову енергію та комунальні послуги може прийматися лише уповноваженими органами - НКРЕКП або органами місцевого самоврядування.

Згідно з вимогами частини другої статті 12 Закону України «Про ціни і ціноутворення» державні регульовані ціни повинні бути економічно обґрунтованими (забезпечувати відповідність ціни на товар витратам на його виробництво, продаж (реалізацію) та прибуток від його продажу (реалізації)).

Статтею 15 цього Закону передбачено, що Кабінет Міністрів України, органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які встановили державні регульовані ціни на товари в розмірі, нижчому від економічно обґрунтованого розміру, зобов'язані відшкодувати суб'єктам господарювання різницю між такими розмірами за рахунок коштів відповідних бюджетів.

Установлення Кабінетом Міністрів України, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування державних регульованих цін на товари в розмірі, нижчому від економічно обґрунтованого розміру, без визначення джерел для відшкодування різниці між такими розмірами за рахунок коштів відповідних бюджетів **не допускається і може бути оскаржено в судовому порядку**.

Слід зазначити, що за даними галузевої звітності, у структурі усіх витрат домогосподарства України витрати на оплату житлово-комунальних послуг займають в середньому 22 % (в опалювальний період), з яких: витрати на оплату послуги з теплопостачання становлять 79%, послуги з водопостачання та водовідведення – 7%, утримання будинків і споруд та прибудинкових територій – 7%, електропостачання – 4%, газопостачання – 2% та поводження з побутовими відходами – 1%.

Як вбачається, вартість послуги з теплопостачання є найбільшою та займає левову частку у платіжці споживача. За таких умов, варто відмітити, що тарифна політика у сфері теплопостачання **безпосередньо** залежить від цінової політики в паливно-енергетичному комплексі.

Зміни вартості природного газу, електричної енергії призводять до об'єктивної необхідності перегляду уповноваженими органами тарифів на теплову енергію та відповідні комунальні послуги, адже у структурі собівартості послуг з теплопостачання енергоносії займають до 80%, водопостачання і водовідведення – до 30%.

Крім того, зміна розміру мінімальної заробітної плати, вартості матеріалів, комплектуючих також призводить до збільшення вартості житлово-комунальних послуг.

Для прикладу наведемо заробітну плату, яка за останні три роки зросла майже в 3,5 рази, або на 2 955 грн. (станом на 01.01.2015 – 1 218 грн., на

МІНРЕГІОН

№1/10.1/6383-19 від 09.07.2019

1552143

Підписано ЕЦП
Негода Б'ячеслав Андронович
09.07.2019 13:08

01.01.2019 – 4 173 грн.). Відповідно, такі зміни мають враховуватися при формуванні та встановленні тарифів на житлово-комунальні послуги.

Надання споживачам послуг за тарифами, які не відшкодовують фактичних витрат підприємств, призводить до обмеженості коштів підприємств для здійснення розрахунків за спожиті енергоносії, виплати заробітної плати працівникам, сплати податків та обов'язкових платежів до бюджету.

Як наслідок, погіршується фінансово-економічний стан підприємств галузі, знижується якість житлово-комунальних послуг, зростає соціальне невдоволення у суспільстві.

За даними галузевої статистичної звітності, збитки підприємств житлово-комунального господарства за 2018 рік становили **6,2 млрд. гривень**, в тому числі збитки підприємств комунальної теплоенергетики – 4,2 млрд. грн. та водопровідно-каналізаційного господарства – 1,5 млрд. гривень.

Такий стан справ в галузі вказує на низку проблем, які, перш за все, стримують розвиток підприємств житлово-комунального господарства, запровадження ними енергозберігаючих технологій та не дозволяють підвищувати ефективності управління підприємствами житлово-комунального господарства.

При цьому варто зазначити, що сьогодні, головним механізмом забезпечення соціального захисту найбільш вразливих верств населення залишається Програма житлових субсидій, яка гарантує малозабезпеченим громадянам стабільність витрат на оплату житлово-комунальних послуг незалежно від зміни вартості послуг.

Із жовтня 2014 року розмір обов'язкової частини платежу для кожної сім'ї визначається індивідуально за єдиною формулою і залежить від розміру середньомісячного сукупного доходу домогосподарства в розрахунку на одну особу. Що менші доходи, то меншим є обов'язковий платіж.

За інформацією Мінсоцполітики, з початку 2019 року запроваджено надання житлової субсидії одержувачам у грошовій формі, що стимулює громадян до економного споживання послуг.

Станом на 01 липня 2019 року отримують житлову субсидію 2 173 532 домогосподарств, у тому числі:

у готівковій формі – 1 568 490 домогосподарств;

у безготівковій формі – 605 042 домогосподарств.

З повагою

Перший заступник Міністра

В. НЕГОДА

Хоцянівська Н.В.
Корицька В.Г. тел. 207-1-716

МІНРЕГІОН
№1/10.1/6383-19 від 09.07.2019

1552143

Підписано ЕЦП
Негода В'ячеслав Андронович
09.07.2019 13:08